

Πρὸς τὸ Σπήλαιον τῆς Βηθλεέμ...

Μία νέα μητέρα κάθε βράδυ εἶχε τυπικό, πρὶν κοιμηθοῦν τὰ δυὸ παιδιά της, νὰ τὰ σταυρώνει καὶ ἔπειτα νὰ σκύβει στὸ προσκέφαλό τους, ζητῶντας τους εἰλικρινὰ συγγνώμη γιὰ ὅ,τι καὶ ἂν τὰ στεναχώρησε ὅλη τὴν ἡμέρα, ἂν τοὺς φώναξε ἄδικα, ἂν τοὺς παρατήρησε ἀπότομα... για τὰ πάντα.

Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸν καὶ τὰ παιδάκια της εὐεργέτησε, διδάσκοντάς τα μὲ τὸ παράδειγμά της τὴν ἀρετὴ τῆς ταπείνωσης, ἀλλὰ καὶ πολὺ ψηλὰ κατάφερε νὰ σταθεῖ στὴν συνείδησή τους, ἀφοῦ τὰ εὐλογημένα διαπίστωναν συνέχεια πὼς ἔχουν μία μητέρα ἀρχοντοστολισμένη μὲ τὴν ὑψοποιὸ μετάνοια, ποὺ δὲν διστάζει νὰ ταπεινωθεῖ, νὰ σκύψει καὶ νὰ ἀναθεωρήσει ἀκόμη καὶ τὸν ἴδιο της τὸν ἑαυτό, ἀκόμη καὶ μπροστὰ στὰ μικρὰ παιδιά της.

«Ἐνδύσασθε οὖν, ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἅγιοι καὶ ἠγαπημένοι, σπλάγχνα οἰκτιρμοῦ, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς ἐάν τις πρός τινα ἔχῃ μομφήν· καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἐχαρίσατο ὑμῖν, οὕτω καὶ ὑμεῖς».

(Κολ. γ΄ 12-13)

«Ἀλήλλους
Ἀγαπήσωμεν
Ἑκτενῶς»!...

15η Νοεμβρίου 2026 ἐκ. ἡμ.,
† Ἁγίων Μαρτύρων Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου
Ἐλάχιστος Διάκονος τῶν τοῦ Χριστοῦ Προβάτων,
Λεντίῳ Ζωννύμενος
† ὁ Ὡρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανὸς